

gets foretagelse, idet der fra forskellig side næres ønske om fastere regler om opstilling af kandidater m.v.

Til § 28.

I den nugældende lovs § 83, stk. 3, er foretaget en opregning af de sager, hvori den endelige afgørelse ved lovgivningen er henlagt til provstiuudvalget, og af sager, hvor provstiuudvalget skal erklære sig.

Førstnævnte kategori af sager omfatter godkendelse af forpagtningskontrakter vedrørende præstegårds- og kirkejorder, godkendelse af de kirkelige kassers overslag — bortset fra præstelønningskassens — uden for købstæderne og revision af regnskaberne for disse kasser, godkendelse af kirkebetjenings ordning uden for købstæderne samt tilsyn med kirkers og kirkegårdes samt præstegårdes vedligeholdelse.

Til erklæring skal forelægges provstiuudvalget sager af økonomisk karakter.

Opregningen af sager, i hvilke afgørelseskompetencen er henlagt til provstiuudvalget, er foreslået udeladt. Denne kompetenceafgrænsning er nu så vel indarbejdet og fremgår desuden af lovgivningens øvrige bestemmelser, at gentagelse skulle være overflødig. Det er i øvrigt skønnet hensigtsmæssigt, at loven åbner mulighed for henlæggelse af yderligere opgaver til provstiuudvalgene som led i en decentralisering af dele af den kirkelige forvaltning. Med henblik herpå foreslås der givet kirkeministeren bemyndigelse til at fastsætte, hvilke sager der udover de i lovgivningen nævnte skal forelægges provstiuudvalgene til afgørelse, og i hvilke sager udvalgene skal erklære sig.

Til § 29.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 83, stk. 4.

Til § 30.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 83, stk. 5. Udover en redaktionel ændring af bestemmelsen er det foreslået, at der tilvejebringes hjemmel for kirkeministeren til at tillade, at udgifter til medhjælp for provstiuudvalgene udredes af fællesfonden efter nærmere af kirkeministeren fastsatte regler. Der søges herved skabt mulighed for, at det tillades provstiuudvalgene i begrænset omfang at anvende kontormedhjælp, f. eks. ved gennemgang og revision af kirkekassernes og kirkebetjeningskassernes overslag og regnskaber. Navnlig i de meget store provstier med ofte betydelige kirke- og kirkegårdsregnskaber er den rent talmæssige revision efterhånden blevet urimeligt byrdefuld for provsterne. Dette arbejde vil med fordel kunne overlades til en løs kontorhjælp, hvorved provsterne vil kunne

få frigjort arbejdskraft, eventuelt til varetagelse af yderligere opgaver i forbindelse med en decentralisering. De med ordningen forbundne udgifter forventes at blive beskedne.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til § 94 i den nugældende lov.

Til § 32.

Den nugældende lønningslovs § 71 giver kirkeministeren bemyndigelse til ved bekendtgørelse at fastsætte rammerne for ordningen af kirkebetjentforholdene og de forskellige aflønningsformer. Ved en sådan bekendtgørelse skal der åbnes mulighed for oprettelse af tjenestemandstillinger, oprettelse af stillinger, der aflønnes med årlige honorarer, eller indgåelse af overenskomstmæssig aftale om besøgelse af de pågældende forretninger.

En sådan bekendtgørelse er ikke udsendt. Dette står i forbindelse med afskaffelsen ved lønningsloven af 1958 af de almindelige honorarklasser og af minimumshonorarerne, idet ministeriet fandt det rimeligt at afvente udviklingen på dette område med henblik på, hvorledes menighedsrådene ville tilpasse sig nyordningen. Udviklingen synes at vise, at der er behov for en generel afgrænsning af ansættelsesvilkårene. Under den bestående kirkelige ordning bør en sådan afgrænsning foretages af kirkeministeren.

Der er ved formuleringen af den foreslåede lovbestemmelse tilsigtet en generel overførsel til menighedsrådene af administrationen også af tjenestemandstillingerne ved kirkerne, således at i almindelighed kun normering og lønmæssig klassificering af stillingerne foretages af ministeriet. Dette medfører, at forhandlingsretten for de centralorganisationer, som kirkefunktionærerne vil blive tilsluttet, må udvides til også at omfatte andre kirkelige myndigheder end kirkeministeriet.

Endvidere tilstræbes en ordning, hvorefter ikke-tjenestemandsansatte kirkefunktionærer ved kirkerne aflønnes i forhold til lønrammen for en tilsvarende tjenestemandstilling under forudsætning af, at vedkommende kirkefunktionær i det mindste er halvtidsbeskæftiget ved kirken. Ikke-heltidsbeskæftigede aflønnes med kvotaløn i forhold til beskæftigelses omfang. En sådan ordning indebærer mulighed for en rimelig forhandlingsret for disse kirkefunktionærer. Der er ved formuleringen af lovbestemmelsen taget hensyn hertil.

Der er derimod næppe grundlag for at fastsætte rammer for ansættelsesvilkårene for kirkefunktionærer, hvis beskæftigelse i folkekirken har karakter af bibeskæftigelse.